

Malovaná ulice

Tahle bubenečská ulice se ve skutečnosti jmenuje Slavičkovka podle skvělého českého impresionisty, kterému skutečně dělá čest. První nevědní stavba, která upoutá při procházce od Hradčanské směrem k Letné, je po pravé straně „sedmnáctka“, vila architekta Jana Kouly z roku 1896. Autorem sgrafit na fasádě byl sám vlastník a projektant domu zároveň. Profesor Jan Koula je ale znám především jako architekt, kterému je Praha vděčná například za krásný secesní Čechův most. Jeho vztah k secesi ovšem zpočátku nebyl příliš nadšený. Vypráví se příhoda z Jubilejní zemské výstavy ve Stromovce v roce 1898. Tam nechal Koula instalovat Krčmu umělců, nazvanou příznačně U Nesmysla. Krčmu vyzdobil všemi atributy nové módy, která se k nám šířila z Vídně. Na vyhlídkové věži byla krásná mříž ve tvaru myši pasti, zdobné nápisy byly provedeny zrcadlově a interiér vyšperkovaly různé příšerky. Dokonce se tam nacházela i jedna čarodějnice. Měl to být výsměch secesi, ovšem výsledek byl jiný. Krčna U Nesmysla se

stala poutním místem Pražanů a její styl si v Praze získal velkou oblibu.

Koulova vlastní vila byla inspirována především lidovým uměním a vyniká zajímavou trámovou konstrukcí i půvabnými sgrafity. Po pravé straně vstupu je ve výklenku umístěna polopostava poustevníka sv. Ivana od sochaře Stanislava Suchardy. Pro tohoto významného secesního sochaře byl v roce 1896 vystaven hned vedlejší dům č.15. Jeho majitelem se pak stal stavebníkův bratr, sochař Vojtěch Sucharda, který zde žil i se sestrou Annou, provdanou Boudovou, a jejími syny Cyrilem a Jaroslavem. Na fasádě domu upoutá freska podle Mikoláše Alše, zobrazující sázavského opata Božetěcha, pokládaného za nejstaršího českého výtvarníka. Za trest, že vložil korunu na hlavu knížete Vratislava II. místo pražského biskupa, musel prý v rouchu kajícíka pěšky putovat s vlastnoručně vyřezávaným křížem až do Říma.

Malíř a grafik Cyril Bouda prožil v „patnáctce“ šťastné dětství a jeho strýc si nechal jen o pár domů dále, po levé straně postavit v roce 1904 podle projektu Jana Kotěry modernější vilu č.6.

Hned naproti, ve Slavičkově ulici č.7, stojí vila secesního malíře a architekta Karla Vitězslava Maška. Vila připomíná stylově náš první dům od Jana Kouly, ale vyzdoba domu je ještě bohatší. Sám umělec na této stavbě tři roky pracoval a malba verandy a modelace sloupů jsou považovány za jeden z nejexotičtějších projevů v českém umění přelomu století. Umělec při práci nezanedbal ani zahradu, na které rovněž osobně pra-

coval a kromě krásné terasy a drobných ozdobných prvků zde umístil i umělou grottu.

Dům č. 9 s krásným zdobeným průčelím postavil Gustav Papež pro malíře R. Říhovského a za pozornost jistě stojí i svérázná moderní vila č. 4 v blízké Suchardově ulici. Vilu pro JUDr. Jana Náhlavského a jeho ženu Luisu navrhl roku 1907 Slovák Dušan Jurkovič, mj. i autor Pusteven na Radhošti. V návrhu vily

v Bubenči jsou sice také patrné jeho starší inspirační zdroje, použil mnohé barevné ornamentální detaily, především byl ovšem ovlivněn anglickou modernou, která se snažila o reformu rodinného bydlení. Působení prvků lidového stavitelství potlačil ve prospěch městského rázu architektury a zároveň použil moderní konstrukční materiály.

Tyto bubeněcké vily a další hodnotné stavby významných architektů v ulici U Vorlíků dnes tvoří významnou součást památkové zóny Bubenče a Dejvic.

Jitka Bůžková, foto autorka
www.mista.unas.cz